

Rollspelet om Spirans gunst avblåst

Nöjda och glada medlemmar i Svarta galten återvänder till verkligheten igen

Glimminge by i landet Kastaria har tömts och Qla Zetterberg och Lars-Åke Johansson kan andas ut. Och lajvet Spirans gunst kan läggas till handlingarna.

– Vi är nöjda och glada, säger Lars-Åke Johansson, ordförande i rollspelsföreningen Svarta galten som arrangerade lajvet i Lanhöjden.

– Men vi har alldeles för mycket råvaror kvar, tillägger han och tänker bland annat på ett antal backar lättöl.

– Hela lajvet var alkoholfritt, men det serverades lättöl på värdshuset Runda tunnan så man kunde spela drucken om man ville, säger Qla Zetterberg och lägger armen om flickvännen Sofia Guicking.

– Utan henne hade jag brutit ihop för tio dagar sedan, konstaterar Qla.

Rollspelsföreningen Svarta galten har 20-30 medlemmar från hela landet. Men föreningen har sitt säte i Karlskoga och Lars-Åke Johansson och Qla Zetterberg är två av dem som arbetat med förberedelserna till detta lajv.

– Vi började för ett par år sedan och tänker nog göra ett nytt lajv om nåt år. Men nu ska vi bara ta igen oss, säger Lars-Åke och Qla.

Lajvet inleddes i onsdags med en obligatorisk förberedelsedag, sen startade själva spelet vid uppvaknandet på torsdagsmorgonen och blåstes av vid lunchtid på söndagen. Under dessa dagar tumlade 430 personer runt på den kvadratkilometer stora yta i skogen vid Lanhöjden som utgjorde landet Kastaria. Den äldste var strax över sextio, den yngste blott två månader. Och tiden då Spirans år anno 842.

Molmol-Cad

Det fanns en hel del som skulle avhandlas under dessa dagar, men Qla Zetterberg lyfter fram två grundkonflikter. En handlade om provinsen Molmol-Cad. De två adelsläkterna Svartengalt och Ädelräf stred om äganderätten till Molmol-Cad. Ett skäl till striden har med den gyllene spiran att göra, den hittades i floden Kedjan som är gräns mellan Svartengalts och Ädelräfs provinser och därför blev äganderätten till Molmol-Cad viktig.

En annan grundkonflikt hade sitt ursprung i religionen. I landet Kastaria höll man sig till Livets nyckel, som Qla beskriver som en form av medeltida katolicism medan grannlandet Nedan var ett matriarkat, alltså styrt av kvinnor.

– Det gick korståg till Nedan, säger Qla. Men inte för att det var ett matriarkat utan för att det var en annan religion. Så det var ett religionskrig och inte ett jämställthetskrig tillägger han och understryker att hela lajvet är jämställt.

Diplomati

Fem länder fanns representerade på lajvet, Kastaria, Nedan, Gregorien, Lenorien och Ireba.

– Men lajvet utspelades i Kastaria, säger Qla Zetterberg.

– Det har förekommit ett par sammandrabbningar, men vi har försökt lägga tonvikten vid diplomatin, att man löser konflikter på annat sätt än med våld. Samtidigt som det ska vara spännande och på gränsen, tillägger han och berättar att det gregorianska följet kommit för att övervaka fredsförhandlingarna med landet Nedan och för att hitta ett botemedel mot pesten som härjar och skördar människor i såväl slott som klor. Inte ens påven kom undan pesten och därför blev det extra angeläget att försöka hitta ett botemedel.

Ulgar Eggklyve, eller Henrik Brifors, lyfter en bägare medan drängen Randir, som vanligen heter Markus Nilsson, får hålla sig i bakgrunden.

Foto: Stig Adolffson

Det gregorianska följet, som kommit för att övervaka fredsförhandlingarna med landet Nedan, visar mellanhögs spjutgard.

Lars-Åke Johansson, Sofia Guicking och Qla Zetterberg är mycket nöjda när de summerar rollspelet Kastaria 2004.

Spelet gick bland annat ut på att hitta ett botemedel mot pesten.

Och det var inte ett spel enbart för adel, präster, borgare och bönder, i skogen kunde man också skymta troll, alver, satyrer och dryader, som beskrivs som älvliknande varelser födda av träden.

Och när det inte krigades eller fredsförhandlades kunde medborgarna i lajvet koppla av i badhuset eller njut-

ningsnäset som var öppet för alla som kunde betala för sig. Och betalningen skedde i ädelstenar.

– Njutningsnäset innehöll kuddar som man kunde vila sig på och där gick det också att röka vattenpipa, säger Qla.

Ett annat alternativ till avkoppling erbjöd värdshuset Runda tunnan, som drevs av Ulgar Eggklyve som tog över

när hans syster Spira hängdes.

– Hon drev värdshuset före mig, när jag var nere i Nedan och jobbade som fältskär, säger Ulgar Eggklyve som i det civila lystrar till namnet Henrik Brifors och kommer från Åre.

Ulgar Eggklyve hade en dräng vid namn Randir, som i vanliga fall kallar sig Markus Nilsson och bor i Ängelholm.

– Det är mitt första lajv, säger Markus Nilsson.

En satyr kliver in i värdshuset och ser sig om.

– Jag fick inte komma in i byn under lajvet så jag har inte sett hur det ser ut, säger satyren som heter Erik Nilsson och kommer från Lindome utanför Göteborg.

– Det här är mitt tionde eller elfte lajv, jag brukar vara med på fyra, fem per år, säger Erik Nilsson och studerar den rustika inredningen i värdshuset Runda tunnan.

Där alla drycker starkare än lättöl var bannlysta och smågodiset portförbudet.

Benny Abrahamsson